

Arrest

nr. 293 146 van 23 augustus 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. PAQUOT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. BOTTIN *loco* advocaten D. ANDRIEN en J. PAQUOT en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 27 juli 2021 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 23 december 2022 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 28 december 2022 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U was op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (d.d. 15/12/2022) zeventien jaar. U bent geboren in het dorp Baber, gelegen in het district Chawkay van de provincie Kunar. U woonde samen met uw ouders, uw broer, uw zus en vier ooms van vaderszijde met hun respectievelijke gezinnen. Uw vader werkt als landbouwer op jullie gronden.

Uw neef A(...), W(...)(o.v. (...)) woonde bij u en werkte als soldaat in de provincies Logar en Nangarhar. Hij verliet Afghanistan voor u en is in België erkend als vluchteling.

U ging negen jaar naar school tot aan uw vertrek uit Afghanistan. U zat in de negende graad toen u Afghanistan verliet. Daarnaast begon u elf maanden voor uw vertrek een tien maanden durende cursus Engels te volgen aan het instituut van New Azeraksh. Na vijf maanden les te hebben gevolgd aan het instituut besloot u zes dagen per week gedurende één uur Engels te geven in uw gastenhuys aan de kinderen van het dorp. Vijf maanden later studeerde u af als primus van de klas en mocht u op de afstudeerceremonie het podium betreden. U vertelde tijdens deze ceremonie over de islam, de vijf pijlers van de islam en de profeten. Onder de aanwezigen op de ceremonie waren onder meer de leraren van het dorp, het districtshoofd en de dorpsouderen. Eén maand na deze ceremonie werd u via de mullah van de moskee een dreigbrief van de taliban gestuurd. De taliban waren via de video's van uw afstudeerceremonie te weten gekomen dat u Engels studeerde en Engels gaf aan de kinderen. De taliban schreven in de brief dat u zich voor hun rechtbank zou moeten aanbieden. Uw vader en oom van moederszijde regelden uw reis uit Afghanistan en twee à drie dagen nadat u de brief van de taliban ontving verliet u in de vierde maand van 1399 (Afghaanse kalender, zijnde 06-07/2020) Afghanistan. Na een reis van ongeveer één jaar kwam u op 27 juli 2021 aan in België. Op 28 juli 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Twee maanden voor uw persoonlijk onderhoud (d.d. 15/12/2022) vernam u via uw broer dat de taliban uw vader en de dorpsouderen hadden meegenomen en dat de malek uw vader na twee dagen weer kon vrij krijgen van de taliban. U staat nog in contact met uw familie in Afghanistan via Whatsapp.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek legde u van volgende documenten de kopieën neer: uw taskara, twee attesten van New Azeraksh, de taskara van uw ouders, drie foto's van uw afstudeerceremonie, de talibanbrief, persoonlijke documenten en foto's van uw neef W(...) A(...), en een video van uw afstudeerceremonie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond heeft. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 15/12/2022, hierna CGVS p.9). Enkele onaannemelijkheden, inconsistenties en andere opvallende vaststellingen in uw verklaringen verhinderen echter dat er aan uw verzoekmotieven geloof kan worden gehecht.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 26 augustus 2021, stelt dat u ouder dan achttien jaar bent, met name 23,19 jaar met een standaarddeviatie van 1,9 jaar. Dat u op het moment

van uw vertrek uit Afghanistan in de periode juni of juli 2020 15 jaar, en op het moment van uw persoonlijk onderhoud (d.d. 15/12/2022) 17 jaar zou geweest zijn, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk (zie administratief dossier; CGVS p.3). Daar u niet als minderjarige kon worden beschouwd, kon de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed (zie administratief dossier; CGVS p.3), ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid. De vaststelling dat u zich ongeveer zes jaar jonger voordoet dan u in werkelijkheid bent, ondergraaft niet alleen uw algemene geloofwaardigheid. Ook uw aangemeten profiel van student zonder werkervaring, die zijn scholing in de negende graad moest onderbreken om naar Europa te vluchten, wordt op deze manier dermate ondermijnd (Verklaring DVZ d.d. 12/01/2022 vraag 11; CGVS p.5). Het feit dat u dus geen zicht bood op uw werkelijke leeftijd zorgt er bovendien voor dat u natuurlijk ook geen aannemelijk beeld schetst van uw profiel, bezigheden en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw voorgestelde relaas tevens onder grote spanning te staan. Dat u verklaart de wetten van België te willen respecteren doet geen afbreuk aan het voorgaande.

Uw verklaringen op enerzijds de DVZ en anderzijds het CGVS zijn eveneens opmerkelijk. U verklaarde tijdens uw eerste interview op de DVZ dat de taliban aan de mullah van de moskee vroeg dat u zich aan hen zou presenteren, maar dat u dit weigerde. Hierna zou de taliban u een dreigbrief hebben gestuurd waarop u Afghanistan verliet (CGVS-Vragenlijst d.d. 12/01/2022 vraag 3.5). Op uw persoonlijk onderhoud heeft u niets vermeld over dat de taliban aan de mullah van de moskee vroeg dat u zich aan hen zou presenteren. Volgens uw laatste verklaringen werd u louter een dreigbrief gestuurd waarna u het land verliet (CGVS p.15). Bovendien heeft u, in tegenstelling tot wat u later beweerde, ten aanzien van de DVZ ook nooit vermeld dat u Engelse les gaf aan de kinderen van het dorp (CGVS-Vragenlijst d.d. 12/01/2022; Verklaring DVZ d.d. 12/01/2022; CGVS p.3,12-13). Gezien u ook uitdrukkelijk om deze reden werd bedreigd door de taliban, kan niet ingezien worden waarom u dit onvermeld zou laten (CGVS p.12,15; zie ingediende documenten nr 5). Nochtans gaf u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat het interview bij de DVZ goed was verlopen en dat u er alle incidenten en redenen voor uw vertrek uit Afghanistan kon aanhalen (CGVS p.2-3). Van u als verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag weldegelijk worden verwacht dat u alle elementen ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van uw vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Een verzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat u dermate essentiële informatie niet of inconsistent zou hebben vermeld. De voornoemde discrepanties doen het geloof in uw aangevoerd relaas geen goed.

Daarnaast moet uw houding tegen het licht worden gehouden daar deze inconsistent is met uw aangehaalde vrees. U vertoont immers een groot gebrek aan kennis, maar vooral aan interesse, ondanks dat u nog in contact staat met uw familie en klasgenoten in Afghanistan, evenals met uw neef W(...) in België (CGVS p.8-10,20). Ten eerste is het erg verbazend dat u de dreigbrief die aan u gericht was nooit zelf hebt gelezen (CGVS p.16-17). Uw verweer dat u niet in staat zou zijn geweest om de brief te lezen en dat als een oudere spreekt de jongere generatie luistert, kan niet overtuigen (CGVS p.16). U wordt bij naam bedreigd in deze brief, moest hierdoor uw land definitief verlaten en bescherming vragen in een derde land (CGVS p.12,15). U kreeg de brief aan toen u nog in Afghanistan was en een kopie werd u nogmaals opgestuurd toen u in België was (CGVS p.8,12,15-16). In lijn met het voorgaande weet u ook niet wanneer de dreigbrief werd opgemaakt (CGVS p.16). Uw nalaten in dezen is erg opvallend en ondermijnt het geloof in uw aangemeten vrees. Bovendien kan doordat u de kopie van de brief neerlegt de authenticiteit van dit stuk niet worden nagegaan (CGVS p.9). Hierbij moet bijkomend benadrukt worden dat dergelijke stukken slechts het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, quod non in casu. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) blijkt immers dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde. Er kan dan ook geen waarde worden toegeschreven aan de door u neergelegde dreigbrief an sich.

Uw houding valt nog op andere punten op. U kan bijvoorbeeld niet zeker zeggen naar waar uw vader en de dorpsouderen na uw vertrek werden meegenomen en vastgehouden door de taliban (CGVS p.22). Ongetwijfeld moet u in staat zijn geweest zich hierover te informeren. U heeft ook geen kennis over het

bestaan van de volledige video waarvan u een fragment aan het CGVS voorlegde (CGVS p.18-19). Hetzelfde geldt voor hoe uw klasgenoot, die de video in de (Whatsapp-)groep stuurde, precies in het bezit kwam van die video of dat hij die video zelf had gemaakt. U bezit deze informatie niet omdat u er niet naar gevraagd heeft (CGVS p.19). Uw verklaringen zijn toch opmerkelijk daar de video de rechtstreekse aanleiding was voor de bedreiging aan uw adres (CGVS p.12,15). Hoe of wanneer de mullah in het bezit kwam van de dreigbrief weet u evenmin (CGVS p.15,17). De brief is ofwel afgegeven aan de mullah of gewoon achtergelaten in de moskee, maar door wie, zijnde een talib of niet, kan u eveneens niet bepalen (CGVS p.15,17). U heeft hierover aan uw familie immers niet om meer informatie gevraagd (CGVS p.17). Of anderen die in de video verschenen, of (ex-)cursisten of leraren van de Engelse lessen problemen kenden met de taliban weet u tevens niet (CGVS p.14,18). In het algemeen heeft u geen weet van personen die gelijkaardige problemen als u kenden of die voor de rechtbank van de taliban moesten verschijnen (CGVS p.16-17). Uw neef W(...) kende in Afghanistan net zoals u eerder ook problemen met de taliban waardoor hij het land voor u diende te verlaten en in België om bescherming moest vragen (CGVS p.12,15,17,20). Doch heeft u geen enkele kennis over de problemen van uw neef (CGVS p.20-21). U woonde in Afghanistan samen met W(...) en heeft in België nog contact met hem, maar u heeft niet naar zijn problemen gevraagd aangezien u die informatie niet nodig heeft (CGVS p.20-21). Dit mag toch opmerkelijk heten aangezien u via uw neef een uitgelezen kans had om uw eigen problemen met de taliban beter te kunnen inschatten.

U had voorts merkwaardig genoeg nooit kunnen denken dat u problemen met de taliban zou krijgen door het volgen van een cursus Engels en lessen Engels te geven aan de kinderen uit uw buurt (CGVS p.19). U had dan ook niet geanticipeerd op dergelijke problemen en ook uw familie heeft u nooit voor problemen met de taliban gewaarschuwd, zo zegt u (CGVS p.19-20). Deze verklaringen zijn echter opvallend gezien uw voorkennis over de problemen met de taliban van uw neef met wie u samenwoonde (CGVS p.12,15,17,20), gezien u lessen Engels gaf aan kinderen waaronder meisjes en de door u gekende mening van de taliban daarover (CGVS p.7,12-13,15), en uw kennis dat de taliban zich 's nachts in uw dorp begaven (CGVS p.7). Hierbij aansluitend is het evenzeer erg merkwaardig dat u met uw familie niet heeft besproken over hoe zij na de machtsovername van de taliban in Afghanistan zouden anticiperen op de komende situatie in verband met uw problemen (CGVS p.22). Uit voorgaande vaststellingen vallen uw houding en desinteresse opnieuw des te meer op. Uw desinteresse op voornoemde verschillende vlakken valt niet te rijmen met het voorhanden zijn van de door u beweerde vrees voor vervolging en waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas verder wordt ingedeukt.

Tot slot blijkt nergens uit dat u zelf Engelse les gaf aan de kinderen van uw dorp. Ondanks uw bewering dat de taliban op basis van de video te weten kwamen dat u Engelse les gaf blijkt dit niet uit de door u neergelegde video. Dat u Engelse les gaf betreft dus een blote bewering die u op geen enkele manier hebt aangetoond.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan er aldus geen geloof worden gehecht aan uw relaas.

Hoewel u zelf geen vrees op vervolging omwille van de tewerkstelling van uw neef W(...) aanhaalt, moet er bijkomend benadrukt worden dat uit de beschikbare informatie (https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2022>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Nergens werpt u op dat u of uw familieleden in Afghanistan moeilijkheden ondervonden of zouden ondervinden omwille van de tewerkstelling van uw neef. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF echter is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan:

Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens,

zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een

hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Waar uw advocate opwerpt dat u louter omwille van uw kennis van het Engels en verblijf in Europa bij terugkeer naar Afghanistan vervolging door de taliban riskeert, moet in de eerste plaats opgemerkt worden dat u deze redenen zelf nooit heeft aangehaald (zie administratief dossier; CGVS p.3,23-24). Bijkomend slaagt uw raadvrouw er ook niet in aan te tonen dat u enkel omwille van uw kennis van het Engels en verblijf in Europa vervolging riskeert door in het algemeen te verwijzen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) (CGVS p.24). Het CGVS herinnert er aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald risicoprofiel zou vallen of in mindere of meerdere mate in het vizier zou kunnen lopen van de taliban, niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak. Het is aan de verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Het risico moet individueel en dus in concreto aannemelijk worden gemaakt. U bent hier echter niet in geslaagd.

De opmerkingen van uw advocate zijn niet van die aard voornoemde vaststellingen bij te stellen (CGVS p.24). Uw integratie in België is geen motief dat ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming (CGVS p.24). Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het CGVS is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien breng u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Zoals eerder aangetoond blijkt uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De overige documenten die door u werden voorgelegd kunnen voornoemde constatering evenmin wijzigen. De taskara's, de attesten van New Azeraksh, de foto's en video van uw afstudeerceremonie, de persoonlijke documenten en foto's van uw neef W(...) A(...), kunnen enkel dienen als bewijs van identiteit, nationaliteit en activiteiten, maar zijn dus niet van die aard om de ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Hij maakt tevens gewag van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker haalt artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aan en betoogt dat er volgens deze bepaling, rekening houdend met verzoekers specifieke profiel, een grondige analyse moet worden uitgevoerd van de relevante informatie die hij heeft voorgelegd, doch dat dit *in casu* niet correct is gedaan. De adjunct-commissaris begaat volgens verzoeker een manifeste appreciatiefout "*door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van state, arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten*".

Verzoeker meent dat hem de vluchtelingenstatus moet worden toegekend.

Voorafgaandelijk merkt hij het volgende op:

"Het CGVS baseert zijn negatieve beslissing hoofdzakelijk op het gedrag en de houding van verzoeker, die subjectieve beoordelingen zijn. Daarbij heeft het CGVS geen rekening gehouden met de objectieve en onbetwiste elementen in deze zaak:

- *het feit dat verzoeker de neef is van een voormalige soldaat - die het CGVS als vluchteling heeft erkend - bij wie hij in Afghanistan woonde;*
- *het feit dat verzoeker bijna een jaar lang Engelse les heeft gevolgd;*
- *het feit dat verzoeker Afghanistan meer dan twee jaar geleden heeft verlaten.*

Al deze elementen zijn dus van dien aard dat Meneer N(...) bij terugkeer naar Afghanistan een risico van vervolging loopt, aangezien vaststaat dat zijn verblijf in Europa, zijn kennis van de Engelse taal en zijn verhouding met een als vluchteling erkende persoon (met wie hij overigens samenwoonde) betekenen dat hij bij terugkeer het doelwit van de Taliban zou kunnen zijn.

Eenzijds beschouwen de Taliban de Engelse taal als die van de ongelovigen en vervolgen zij degenen die een dergelijke taal leren of onderwijzen :

- « (...) » (EUAA, « *Afghanistan - Targeting of individuals* », 16 augustus 2022, p. 187, beschikbaar op : <https://www.cgra.be/fr/infos-pays/euaa-coi-report-targeting-individuals-0>)

- « (...) » (p. 486)

"(...)" (p. 493)

(...) (p. 669) » (Asylos, "*Afghanistan : CO I Repository, 1 September 2021 - 31 december 2022*", 31 december 2022, beschikbaar op : <https://www.asylos.eu/afghanistan>) (stuk 3)

Anderzijds erkent het CGVS zelf dat familieleden die deel uitmaakten van het ANSF kunnen worden vervolgd, maar dat dit afhangt van het geval (bestreden beslissing, p. 3). Er zij aan herinnerd dat de vraag waarover moet worden beslist, blijft of er een objectief risico van vervolging bestaat in geval van terugkeer van Meneer N(...). Deze verschillende elementen, alsmede zijn verblijf in Europa (zie punt hieronder) wijzen op een dergelijk risico en Meneer N(...) moet als vluchteling worden erkend."

Aangaande zijn leeftijd laat verzoeker het volgende gelden:

"Volgens het CGVS, kan er geen geloof worden gehecht aan zijn beweerde leeftijd (bestreden beslissing, p. 2).

Verzoeker kon geen beroep instellen tegen de medische tests, bij gebreke van een overtuigend document dat zijn identiteit bewijst (met alleen een kopie van zijn tascara).

Deze praktijk van het CGVS - om systematisch af te leiden dat meerderjarige verklaarde Afghaanse personen in feite bereid zijn de asielautoriteiten te misleiden - is dus dubbel nadelig voor asielzoekers. Eenzijds kan Meneer N(...), omdat hij als meerderjarig wordt erkend, niet profiteren van alle garanties die voor NBMV gelden, met name de bijstand van een voogd en, normaal gezien, het in aanmerking nemen van deze jonge leeftijd bij de beoordeling van zijn verklaringen door het CGVS. Anderzijds, reeds benadeeld door deze verklaarde meerderheid, ondervindt Meneer N(...) een tweede nadeel aangezien

het CGVS deze beslissing van de dienst Voogdij als argument gebruikt om zijn negatieve beslissing te baseren.

Deze tests zijn echter onbetrouwbaar en hebben een foutmarge:

- « (...) » (Plateforme Mineurs en exil, «L'estimation de l'âge des MENA en question : problématique, analyse et recommandations », September 2017 (beschikbaar op : <https://www.mineursenexil.be/files/Image/mena-Cadre-juridique/Estimation-de-l-age-as-printed.pdf>).

- « (...) » (Libération, « Test osseux : une méthode d'un autre âge », 28 September 2020, beschikbaar op: https://www.liberation.fr/france/2020/09/28/tests-osseux-une-methode-d-un-autre-age_1800784/#:~:text=%C2%ABEntre%2016%20ans%20et%2018,et%20pourtant%20lourds%20de%20cons%C3%A9quences.)

Het CGVS heeft dus ten onrechte uit de resultaten van deze tests afgeleid dat verzoeker over zijn leeftijd had gelogen.

Bovendien is het zonder identiteitsbewijs volstrekt onmogelijk om in beroep te gaan tegen de beslissing van de dienst Voogdij. Zelfs indien Meneer N(...) over een dergelijk document beschikte, wordt in de vaste rechtspraak van de Raad van State aanvaard dat de dienst Voogdij voorrang geeft aan medische onderzoeken boven identiteitsdocumenten (RvS, arresten nr. 231.862 van 7 juli 2015 en nr. 225.814 van 13 december 2013). Verzoeker kan dus geen geldig beroep instellen tegen de beslissing van de dienst Voogdij. Verzoeker heeft dus geen beroep ingesteld bij de Raad van State, maar dat betekent geenszins dat hij het eens is met de beslissing van de dienst Voogdij."

Aangaande de door hem ingediende documenten laat verzoeker het volgende gelden:

"Bij de analyse van de vluchtelingenstatus gaat het CGVS alleen in op de ingediende video en de dreigbrief van de Taliban. In de analyse van de subsidiaire bescherming concludeert het CGVS dat: "(...)" (bestreden beslissing, p. 9).

Deze summiere analyse en conclusie van het CGVS is volstrekt onvoldoende en voldoet niet aan de eisen van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS verwerpt de voorgelegde documenten zonder echte motivering en zonder elk ervan individueel te onderzoeken. Zonder een echte analyse van de documenten moet deze beslissing van het CGVS nietig worden verklaard."

Aangaande de door hem ondervonden problemen zet verzoeker het volgende uiteen:

"Ten eerste verwijt het CGVS verzoeker dat hij tijdens zijn onderhoud met de DVZ niet heeft vermeld dat hij les gaf aan kinderen (bestreden beslissing, p. 2).

Het is volkomen normaal dat verzoeker dit niet heeft vermeld, aangezien hij een samenvatting moest geven van de gebeurtenissen die tot zijn vertrek uit Afghanistan hebben geleid. Het was echter het feit dat de video van de afstudeerceremonie bij de Taliban bekend was geworden dat hem problemen had opgeleverd. Bovendien had verzoeker het niet als beroep kunnen noemen, aangezien het een uurtje lesgeven aan kinderen in het gastenhuis betrof en niet zijn werk was (CGVS, p. 3). Verzoekers relaas was dus niet tegenstrijdig of verschillend tussen de twee gesprekken, en het was logisch dat hij tijdens zijn verhoor bij het CGVS de gelegenheid had moeten krijgen om zijn activiteiten in het kader van het leren van de Engelse taal nader toe te lichten.

Ten tweede verwijt het CGVS verzoeker zijn houding ten aanzien van de dreigbrief die hij heeft ontvangen en de video van hem op de afstudeerceremonie (bestreden beslissing, pp. 2 en 3).

Allereerst moet worden opgemerkt dat de beslissing van het CGVS dus volledig gebaseerd is op verwijten betreffende de houding van verzoeker, maar geen tegenstrijdigheden of gebrek aan geloofwaardigheid aan het licht brengt die tot de veronderstelling leiden dat verzoeker niet de waarheid spreekt.

Bovendien, wat de brief betreft, had verzoeker deze nooit gelezen, maar kon hij tijdens het onderhoud de inhoud ervan uitleggen en beschrijven. Het was dus geen kwestie van desinteresse van zijn kant.

Wat ten slotte het gebrek aan informatie over de video van de afstudeerceremonie en de gebeurtenissen sinds zijn vertrek betreft, kon verzoeker slechts volhouden dat de gebeurtenissen, nadat de video was gemaakt, snel waren verlopen."

Aangaande het vermeende risico op vervolging bij terugkeer uit Europa laat verzoeker het volgende gelden:

"Het blijkt uit verschillende rapporten dat de Taliban allen die in Europa zijn gevlucht of gebleven, beschouwen als hun vijanden, als spionnen of als ongelovigen: "(...)" (EUAA, Country Guidance: Afghanistan, April 2022, pp. 80-81).

Uw Raad heeft geoordeeld in een arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022: "4.3.9. (...)"

In casu heeft verzoeker Afghanistan enkele jaren geleden verlaten. Hij heeft verscheidene jaren in Europa gewoond en een terugkeer naar Afghanistan, in combinatie met de bovengenoemde elementen (zijn verhouding met een soldaat en zijn kennis van het Engels) zijn onbetwistbare elementen die aantonen dat het voor Meneer N(...) moeilijk zou zijn om te wennen aan de levensstijl onder het Talibanregime."

In subsidiaire orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij vangt zijn betoog aan met een korte theoretische beschouwing bij artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet en voert vervolgens een uitgebreid betoog over het risico op ernstige schade als bepaald in 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet als gevolg van de precaire socio-economische en de humanitaire situatie.

Daarna gaat verzoeker omstandig in op de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan en het risico op ernstige schade als bepaald in 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift uittreksels uit het rapport “*Afghanistan: COI Repository. 1 Sept 2021 – 31 Dec 2022*” van Asyls van 31 december 2022 (p. 69-72, 79-81, 486, 493, 669) (stuk 3) en het persbericht “*Afghanistan, Amnesty International condamne l’exécution publique menée par les talibans*” van Amnesty International van 7 december 2022 (stuk 4) als nieuwe stavingstukken.

2.2. Nieuwe elementen

Op 27 april 2023 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan alsook van het risico bij terugkeer na verblijf in het buitenland, met inachtneming van de COI Query “*Afghanistan. Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van EUAA van 4 november 2022 en de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 als nieuwe elementen.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, te hebben verlaten omwille van problemen met de taliban. Hij verklaart dat de taliban hem in een dreigbrief opriepen zich bij hun rechtbank aan te bieden omdat hij Engels studeerde en ook zelf Engelse les gaf aan de kinderen van zijn dorp. De taliban zouden hierachter gekomen zijn doordat zij beelden te zien kregen van de afstudeerceremonie van de cursus Engels die verzoeker had gevolgd, waarop hij als primus het podium had mogen betreden om de aanwezigen toe te spreken. Verzoeker zou zijn land van herkomst twee of drie dagen na ontvangst van de dreigbrief hebben verlaten. Twee maanden voorafgaand aan zijn persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) zou verzoeker via zijn broer vernomen hebben dat de taliban zijn vader en de dorpsouderen hadden meegenomen en dat de *malek* zijn vader na twee dagen weer kon vrij krijgen. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest verzoeker gedood te worden door de taliban omdat hij niet is ingegaan op hun oproep om zich te melden.

Een neef van verzoeker, met wie hij in Afghanistan samenwoonde en die als soldaat werkzaam was in het Afgaans nationaal leger, zou Afghanistan omwille van eigen problemen eerder hebben verlaten en werd in België erkend als vluchteling.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat aan verzoekers vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht.

De adjunct-commissaris merkt in de bestreden beslissing vooreerst op dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde leeftijd. Hij zet dienaangaande op goede gronden het volgende uiteen: *“Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 26 augustus 2021, stelt dat u ouder dan achttien jaar bent, met name 23,19 jaar met een standaarddeviatie van 1,9 jaar. Dat u op het moment van uw vertrek uit Afghanistan in de periode juni of juli 2020 15 jaar, en op het moment van uw persoonlijk onderhoud (d.d. 15/12/2022) 17 jaar zou geweest zijn, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk (zie administratief dossier; CGVS p.3). Daar u niet als minderjarige kon worden beschouwd, kon de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed (zie administratief dossier; CGVS p.3), ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid. De vaststelling dat u zich ongeveer zes jaar jonger voordoet dan u in werkelijkheid bent, ondergraaft niet alleen uw algemene geloofwaardigheid. Ook uw aangemeten profiel van student zonder werkervaring, die zijn scholing in de negende graad moest onderbreken om naar Europa te vluchten, wordt op deze manier dermate ondermijnd (Verklaring DVZ d.d. 12/01/2022 vraag 11; CGVS p.5). Het feit dat u dus geen zicht bood op uw werkelijke leeftijd zorgt er bovendien voor dat u natuurlijk ook geen aannemelijk beeld schetst van uw profiel, bezigheden en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw voorgestelde relaas tevens onder grote spanning te staan. Dat u verklaart de wetten van België te willen respecteren doet geen afbreuk aan het voorgaande.”*

Waar verzoeker de bevindingen van het leeftijdsonderzoek in zijn verzoekschrift nog tracht aan te vechten, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet in onderhavige procedure voor de Raad kan worden betwist. Verzoeker had immers de mogelijkheid om tegen de beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie beroep in te stellen bij de Raad van State en dit binnen de zestig dagen na de betekening van de beslissing, welke beroepsmogelijkheid ook werd aangegeven in de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker beperkt zich tot een loutere bewering waar hij poneert dat hij geen beroep kon instellen tegen de beslissing van de Dienst Voogdij omdat hij slechts over een fotokopie van zijn *taskara* beschikt. Verzoekers kritiek dienaangaande wordt dan ook niet in overweging genomen.

Met zijn betoog doet verzoeker aldus geen afbreuk aan de vaststelling dat hij zich gevoelig jonger heeft voorgedaan dan hij in werkelijkheid is, waardoor de geloofwaardigheid van het door hem aangemeten profiel van student zonder werkervaring, die zich bij zijn vertrek in de negende graad bevond, en van het hieraan verbonden vluchtrelaas op de helling komt te staan.

Verder zet de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing terecht het volgende uiteen met betrekking tot een aantal omissies in verzoekers verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ):

“U verklaarde tijdens uw eerste interview op de DVZ dat de taliban aan de mullah van de moskee vroeg dat u zich aan hen zou presenteren, maar dat u dit weigerde. Hierna zou de taliban u een dreigbrief hebben gestuurd waarop u Afghanistan verliet (CGVS-Vragenlijst d.d. 12/01/2022 vraag 3.5). Op uw persoonlijk onderhoud heeft u niets vermeld over dat de taliban aan de mullah van de moskee vroeg dat u zich aan hen zou presenteren. Volgens uw laatste verklaringen werd u louter een dreigbrief gestuurd waarna u het land verliet (CGVS p.15). Bovendien heeft u, in tegenstelling tot wat u later beweerde, ten aanzien van de DVZ ook nooit vermeld dat u Engelse les gaf aan de kinderen van het dorp (CGVS-Vragenlijst d.d. 12/01/2022; Verklaring DVZ d.d. 12/01/2022; CGVS p.3,12-13). Gezien u ook uitdrukkelijk om deze reden werd bedreigd door de taliban, kan niet ingezien worden waarom u dit onvermeld zou laten (CGVS p.12,15; zie ingediende documenten nr 5). Nochtans gaf u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat het interview bij de DVZ goed was verlopen en dat u er alle incidenten en redenen voor uw vertrek uit Afghanistan kon aanhalen (CGVS p.2-3). Van u als verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag weldegelijk worden verwacht dat u alle elementen ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van uw vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Een verzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat u dermate essentiële informatie niet of inconsistent zou hebben vermeld. De voornoemde discrepanties doen het geloof in uw aangevoerd relaas geen goed.”

Het betoog in het verzoekschrift dat het volkomen normaal is dat verzoeker bij de DVZ niet vermeldde dat hij Engelse les gaf aan kinderen “aangezien hij een samenvatting moest geven van de gebeurtenissen die tot zijn vertrek uit Afghanistan hebben geleid” is niet afdoende ter verklaring of verschoning van de vastgestelde omissie. Verzoeker werd bij de DVZ immers gevraagd een kort doch volledig overzicht te geven van de feiten en elementen die tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst hebben geleid (administratief dossier (hierna: AD), stuk 7, vragenlijst, voorafgaand advies en vraag 3.5). Zowel in de dreigbrief als in verzoekers verklaringen afgelegd op het CGVS komt het feit dat hij Engelse les zou hebben gegeven aan kinderen specifiek naar voren als reden waarom de taliban hem zouden viseren (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, 15, 18). Zo blijkt uit de vertaling van de dreigbrief dat de taliban verzoeker in het bijzonder kwalijk nemen dat hij Engels leert aan de kinderen van zijn dorp en daardoor mensen uitnodigt tot de cultuur van de Amerikanen en de nieuwe generatie van het (rechte) pad tracht af te leiden, in plaats van hen over de islam te leren (*Ibid.*, p. 12). Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat louter het feit dat de video van de afstudeerceremonie bij de taliban bekend was geworden hem problemen had opgeleverd. Dat het lesgeven niet zijn beroep was, zoals hij in zijn verzoekschrift terecht opmerkt, doet hieraan geen afbreuk. Waar verzoeker nog opmerkt dat hij geen tegenstrijdig of verschillend relaas heeft uiteengezet doorheen zijn gehoren en het logisch acht “dat hij tijdens zijn verhoor bij het CGVS de gelegenheid had moeten krijgen om zijn activiteiten in het kader van het leren van de Engelse taal nader toe te lichten”, doet hij verder geen afbreuk aan de verwachting dat hij het feit dat hij Engelse les zou hebben gegeven aan kinderen, en dus niet louter Engels studeerde, zou hebben vermeld bij de DVZ, *quod non*.

Voorts wijst de adjunct-commissaris er in de bestreden beslissing op dat verzoekers houding inconsistent is met de door hem aangehaalde vrees. De adjunct-commissaris licht dit in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt toe:

“U vertoont immers een groot gebrek aan kennis, maar vooral aan interesse, ondanks dat u nog in contact staat met uw familie en klasgenoten in Afghanistan, evenals met uw neef W(...) in België (CGVS p.8-10,20). Ten eerste is het erg verbazend dat u de dreigbrief die aan u gericht was nooit zelf hebt gelezen (CGVS p.16-17). Uw verweer dat u niet in staat zou zijn geweest om de brief te lezen en dat als een oudere spreekt de jongere generatie luistert, kan niet overtuigen (CGVS p.16). U wordt bij naam bedreigd in deze brief, moest hierdoor uw land definitief verlaten en bescherming vragen in een derde land (CGVS p.12,15). U kreeg de brief aan toen u nog in Afghanistan was en een kopie werd u nogmaals opgestuurd toen u in België was (CGVS p.8,12,15-16). In lijn met het voorgaande weet u ook niet wanneer de dreigbrief werd opgemaakt (CGVS p.16). Uw nalaten in dezen is erg opvallend en ondermijnt het geloof in uw aangemeten vrees. Bovendien kan doordat u de kopie van de brief neerlegt de authenticiteit van dit stuk niet worden nagegaan (CGVS p.9). (...) Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) blijkt immers dat veel valse en vervalste Afgaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afgaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde. Er kan dan ook geen waarde worden toegeschreven aan de door u neergelegde dreigbrief an sich. Uw houding valt nog op andere punten op. U kan bijvoorbeeld niet zeker zeggen naar waar uw vader en de dorpsouderen na uw vertrek werden meegenomen en vastgehouden door de taliban (CGVS p.22). Ongetwijfeld moet u in staat zijn geweest zich hierover te informeren. U heeft ook geen kennis over het bestaan van de volledige video waarvan u een fragment aan het CGVS voorlegde (CGVS p.18-19). Hetzelfde geldt voor hoe uw klasgenoot, die de video in de (Whatsapp-)groep stuurde, precies in het bezit kwam van die video of dat hij die video zelf had gemaakt. U bezit deze informatie niet omdat u er niet naar gevraagd heeft (CGVS p.19). Uw verklaringen zijn toch opmerkelijk daar de video de rechtstreekse aanleiding was voor de bedreiging aan uw adres (CGVS p.12,15). Hoe of wanneer de mullah in het bezit kwam van de dreigbrief brief weet u evenmin (CGVS p.15,17). De brief is ofwel afgegeven aan de mullah of gewoon achtergelaten in de moskee, maar door wie, zijnde een talib of niet, kan u eveneens niet bepalen (CGVS p.15,17). U heeft hierover aan uw familie immers niet om meer informatie gevraagd (CGVS p.17). Of anderen die in de video verschenen, of (ex-)cursisten of leraren van de Engelse lessen problemen kenden met de taliban weet u tevens niet (CGVS p.14,18). In het algemeen heeft u geen weet van personen die gelijkaardige problemen als u kenden of die voor de rechtbank van de taliban moesten verschijnen (CGVS p.16-17). Uw neef W(...) kende in Afghanistan net zoals u eerder ook problemen met de taliban waardoor hij het land voor u diende te verlaten en in België om bescherming moest vragen (CGVS p.12,15,17,20). Doch heeft u geen enkele kennis over de problemen van uw neef (CGVS p.20-21). U woonde in Afghanistan samen met W(...) en heeft in België nog contact met hem, maar u heeft niet naar zijn problemen gevraagd aangezien u die informatie niet nodig heeft (CGVS p.20-21). Dit mag toch opmerkelijk heten aangezien u via uw neef een uitgelezen kans had om uw eigen problemen met de taliban beter te kunnen inschatten.”

Waar verzoeker de hoger gedane pertinente en terechte vaststellingen op zich niet betwist, doch opmerkt dat de bestreden beslissing *“dus volledig gebaseerd is op verwijten betreffende de houding van verzoeker, maar geen tegenstrijdigheden of gebrek aan geloofwaardigheid aan het licht brengt die tot de veronderstelling leiden dat verzoeker niet de waarheid spreekt”*, verduidelijkt hij niet hoe zijn geloofwaardigheid kan stand houden in het licht van deze vaststellingen. Verder gaat hij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat aan verzoekers vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht.

Door er verder op te wijzen dat hij de brief weliswaar nooit gelezen had maar tijdens zijn persoonlijk onderhoud wel de inhoud ervan kon uitleggen en beschrijven, verklaart noch verschoont verzoeker zijn nalaten de brief ook zelf te hebben gelezen, hetgeen van hem redelijkerwijze mocht worden verwacht gelet op het centrale belang van dit document in zijn relaas – het was immers verzoekers directe vluchtaanleiding –, en weerlegt hij voorts niet dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet wist wanneer de brief werd opgemaakt, hoewel de datum erin staat vermeld (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), noch hoe of wanneer de *mullah* ervan in het bezit zou zijn gekomen. Het loutere feit dat verzoeker de kern van de inhoud van de dreigbrief kon weergeven doet op geen enkele wijze afbreuk aan de pertinente vaststelling dat hij zich hierover verder niet in het minst blijkt te hebben geïnformeerd.

Door tot slot vol te houden dat de gebeurtenissen die zich zouden hebben voorgedaan nadat de video was gemaakt *“snel waren verlopen”* biedt verzoeker geen verklaring noch verschooning voor zijn nalaten zich hierover terdege te informeren en betwist hij overigens niet dat hij daartoe ruimschoots de gelegenheid heeft gehad gelet op de contacten die hij nog in Afghanistan heeft (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-10).

De Raad merkt voorts op dat verzoeker volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing niet betwist:

“U had voorts merkwaardig genoeg nooit kunnen denken dat u problemen met de taliban zou krijgen door het volgen van een cursus Engels en lessen Engels te geven aan de kinderen uit uw buurt (CGVS p.19). U had dan ook niet geanticipeerd op dergelijke problemen en ook uw familie heeft u nooit voor problemen met de taliban gewaarschuwd, zo zegt u (CGVS p.19-20). Deze verklaringen zijn echter opvallend gezien uw voorkennis over de problemen met de taliban van uw neef met wie u samenwoonde (CGVS p.12,15,17,20), gezien u lessen Engels gaf aan kinderen waaronder meisjes en de door u gekende mening van de taliban daarover (CGVS p.7,12-13,15), en uw kennis dat de taliban zich ’s nachts in uw dorp begaven (CGVS p.7). Hierbij aansluitend is het evenzeer erg merkwaardig dat u met uw familie niet heeft besproken over hoe zij na de machtsovername van de taliban in Afghanistan zouden anticiperen op de komende situatie in verband met uw problemen (CGVS p.22). Uit voorgaande vaststellingen vallen uw houding en desinteresse opnieuw des te meer op. Uw desinteresse op voornoemde verschillende vlakken valt niet te rijmen met het voorhanden zijn van de door u beweerde vrees voor vervolging en waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas verder wordt ingedeukt.

Tot slot blijkt nergens uit dat u zelf Engelse les gaf aan de kinderen van uw dorp. Ondanks uw bewering dat de taliban op basis van de video te weten kwamen dat u Engelse les gaf blijkt dit niet uit de door u neergelegde video. Dat u Engelse les gaf betreft dus een blote bewering die u op geen enkele manier hebt aangetoond.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoeker geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Aangaande de vroegere tewerkstelling van verzoekers neef voor het Afghaans nationaal leger wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Hoewel u zelf geen vrees op vervolging omwille van de tewerkstelling van uw neef W(...) aanhaalt, moet er bijkomend benadrukt worden dat uit de beschikbare informatie (https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2022>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. Wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die

maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Nergens werpt u op dat u of uw familieleden in Afghanistan moeilijkheden ondervonden of zouden ondervinden omwille van de tewerkstelling van uw neef. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF echter is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.”

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit kan blijken dat de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie niet correct of achterhaald is of dat de adjunct-commissaris hieruit verkeerdelijk heeft besloten dat familieleden van personen die vroeger tot de *Afghan National Security Forces* (hierna: ANSF) behoorden slechts in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, waardoor een individuele beoordeling zich opdringt. Verzoeker betwist voorts niet dat nergens uit zijn verklaringen blijkt dat zijn familieleden in Afghanistan moeilijkheden ondervonden hebben of op heden zouden ondervinden omwille van de vroegere tewerkstelling van zijn neef, noch dat hij in dit verband zelf geen vrees voor vervolging heeft aangehaald.

In navolging van de adjunct-commissaris besluit de Raad dat verzoeker zijn vrees voor de taliban om door hen te worden gedood omwille van het feit dat hij Engels leerde en deze taal ook zou hebben onderwezen aan de kinderen van zijn dorp niet aannemelijk heeft gemaakt en dat het loutere feit dat zijn neef vroeger actief zou zijn geweest in het Afghaans leger voor verzoeker en zijn familie geen risico inhoudt.

Waar verzoekers advocaat aan het eind van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS opmerkte dat verzoeker inspanningen levert om in België te integreren en, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad, betoogde dat het geen twijfel lijdt dat verzoeker vanwege zijn kennis van het Engels en zijn verblijf in Europa bij terugkeer naar Afghanistan vervolging riskeert, dient de Raad vooreerst in navolging van de adjunct-commissaris vast te stellen dat verzoeker deze elementen nooit zelf heeft aangehaald als reden waarom hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24). Voorts merkt de Raad op dat verzoeker in zijn verzoekschrift specifiek wijst op een risico op vervolging bij terugkeer uit Europa en in dit verband betoogt dat uit verschillende rapporten blijkt *“dat de Taliban allen die in Europa zijn gevlucht of gebleven, beschouwen als hun vijanden, als spionnen of als ongelovigen”*. Hij wijst erop dat hij Afghanistan enkele jaren geleden verlaten heeft, al verscheidene jaren in Europa woont en meent dat dit in combinatie met eerder aangehaalde elementen, met name zijn *“verhouding met een soldaat”* en zijn kennis van het Engels, aantoont dat het voor hem moeilijk zou zijn om te wennen aan de levensstijl onder het talibanregime.

Wat dit betreft kan op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *“Afghanistan Country Focus”*, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de-factoregering opnieuw het *Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar)* (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO *“Afghanistan Country Focus”*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de de-factotalibanregering, evenals de provinciale de-factoregeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *“Afghanistan security situation”*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *“Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”*, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels

uitgebreider handhaven dan was voorzien door het de-factoministerie in Kaboel. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het de-factoministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – *i.e.* onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*Ministry of Communications and Information Technology*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken. (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangaf dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pasjtoe-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pasjtoe-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI Query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

In casu merkt de Raad op dat verzoeker in zijn verzoekschrift louter verwijst naar algemene informatie en nalaat te concretiseren waarom en op welke wijze hij verwesterd zou zijn of als dusdanig zou kunnen worden gepercipieerd door de taliban of de lokale gemeenschap in Afghanistan.

Wat betreft zijn algemeen betoog dat de taliban het Engels als de taal van de ongelovigen beschouwen en dat zij diegenen vervolgen die deze taal leren of onderwijzen, kan nergens uit de in het rechtsplegingsdossier aanwezige informatie blijken dat Afghanen die Engels geleerd hebben of onderwezen hebben *ipso facto* door de taliban worden vervolgd. Bovendien dient te worden herhaald dat verzoeker zijn bewering in Afghanistan Engels te hebben onderwezen op geen enkele wijze staft, laat staan dat verzoeker aantoont dat de taliban hiervan op de hoogte zijn. Het enkele feit dat verzoeker gedurende bijna een jaar Engelse les heeft gevolgd, wat *in casu* niet wordt betwist, volstaat niet om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan om die reden zal worden gevisieerd en vervolgd.

Wat betreft het feit dat verzoeker de neef is van een voormalige soldaat van het Afghaans nationaal leger, met wie hij in Afghanistan samenwoonde en die in België erkend werd als vluchteling, dient te worden herhaald dat verzoeker in dit verband geen vrees voor vervolging heeft aangehaald tijdens de administratieve procedure en er verder geen enkele ernstige en concrete aanwijzing is dat hij of zijn familie omwille van de vroegere tewerkstelling van zijn neef door de taliban worden gevisieerd en vervolgd.

De Raad wijst er voorts op dat uit voormelde beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie blijkt dat er op basis van een leeftijdsonderzoek geconcludeerd kan worden dat verzoeker op 18 augustus 2021 een leeftijd had van ouder dan achttien jaar, vermoedelijk 23,19 jaar, met een standaarddeviatie van 1,90 jaar (AD, stuk 7, beslissing Dienst Voogdij van 26 augustus 2021). Nu verzoeker verklaard heeft Afghanistan te hebben verlaten omstreeks de helft van 2020 (AD, stuk 7, verklaring DVZ, vraag 32), kan dan ook worden aangenomen dat hij minstens tot zijn twintig jaar in Afghanistan heeft verbleven en er zijn vormende jaren heeft doorgebracht en aldaar gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Verder blijkt uit zijn verklaringen dat verzoeker er negen jaar naar school is gegaan (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Bovendien verklaarde verzoeker dat hij nog vaak contact heeft met zijn familie en klasgenoten in Afghanistan (*Ibid.*, p. 9-10), zodat er kan worden van uitgegaan dat hij in Afghanistan nog een (familiaal) netwerk heeft.

Uit de loutere omstandigheid dat verzoeker inmiddels twee jaar in België verblijft, kan verder niet worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. Verzoeker toont verder op geen enkele manier aan dat hij gedurende zijn verblijf in België sinds juli 2021 bepaalde persoonlijke, uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te verbergen of te veranderen kenmerken of gedragingen heeft aangenomen die hem in de negatieve aandacht zouden kunnen brengen van de taliban of de gemeenschap.

Wat betreft verzoekers betoog over het leven onder talibanbewind waar de sharia wordt toegepast en de talrijke mensenrechtenschendingen, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te verwijzen naar algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat verzoeker niet aantoonbaar dat hij in de actuele stand van zaken louter omwille van zijn verblijf in Europa en in België in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst in de provincie Kunar als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de aldaar heersende waarden en normen.

Met zijn summier en niet geconcretiseerde noch gepersonaliseerde betoog toont verzoeker, wiens vormende jaren zich in Afghanistan hebben afgespeeld, waar hij naar school is gegaan en waar hij thans nog over een netwerk beschikt, en die zich ondanks zijn kennis van het Engels nog steeds bedient van een tolk Pasjtoe, verder niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als een vijand, een spion of een ongelovige, temeer daar hij verklaart nog steeds een praktiserend soennitisch moslim te zijn (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).

De documenten die verzoeker tijdens de administratieve procedure naast de dreigbrief, die hoger reeds werd besproken, ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming heeft neergelegd kunnen aan voorgaande appreciatie niets wijzigen (AD, stuk 5, 'Documenten').

Verzoekers *taskara* bevat louter gegevens met betrekking tot zijn identiteit en herkomst en kan derhalve niet dienen ter staving van de vervolgingsfeiten waarop hij zich in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming beroept. In zoverre verzoeker met zijn *taskara* zijn verklaringen aangaande zijn leeftijd zou wensen te staven, dient te worden gewezen op het feit dat verzoeker geen originele *taskara* neerlegt maar slechts een fotokopie daarvan. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan slechts een beperkte bewijswaarde worden verleend (*cf.* RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Verder dient te worden gewezen op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat door de hoge graad aan corruptie in Afghanistan veel valse en vervalste (officiële) documenten tegen betaling te verkrijgen zijn, waardoor Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte

bewijswaarde hebben. De neergelegde fotokopie van verzoekers *taskara* kan aldus geen afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen aangaande zijn leeftijd op basis van de niet-aangevochten beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie.

De *taskara*'s van verzoekers ouders hebben geen betrekking op verzoekers persoon of zijn persoonlijke problemen en zijn derhalve niet dienstig.

De twee attesten van *New Azeraksh Institute* en de foto's en videobeelden van de afstudeerceremonie kunnen hoogstens staven dat verzoeker aan voormelde instelling gestudeerd heeft en een certificaat heeft behaald, doch tonen op geen enkele wijze aan dat verzoeker zelf Engelse les gegeven heeft, noch dat hij door de taliban zou zijn bedreigd omwille van zijn studie en/of onderricht van de Engelse taal.

De documenten en foto's met betrekking tot verzoekers neef kunnen dienen ter staving van diens vroegere functie als soldaat in het Afghaans nationaal leger, die *in casu* niet ter discussie staat, doch tonen niet aan dat verzoeker of zijn familie omwille van die vroegere tewerkstelling op heden worden gevisieerd.

Ook de documenten die verzoeker nog ter terechtzitting middels een aanvullende nota heeft bijgebracht kunnen geen ander licht werpen op het voorgaande. Met zijn studentenkaart (stuk 1) toont verzoeker aan dat hij student was aan het *New Azeraksh Institute*, hetgeen zoals gesteld niet wordt betwist. Uit deze kaart kan niet blijken dat verzoeker ook zelf Engelse les heeft gegeven aan de kinderen van zijn dorp, noch dat hij om die reden zou zijn bedreigd door de taliban. De getuigenis van verzoekers neef (stuk 2) vormt geen objectief bewijs van de daarin aangehaalde feiten. Waar verzoekers neef gewag maakt van herhaalde waarschuwingen waarbij de taliban verzoeker ervan zouden hebben beschuldigd met zijn neef samen te werken en informatie te delen en in zijn naam informatie door te spelen aan de Amerikanen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker hier zelf geen enkele melding van heeft gemaakt. Dit stuk mist aldus de nodige overtuigingskracht.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn voorgehouden problemen met – en vrees voor – de taliban, die hem zouden viseren omdat hij Engelse les volgde en gaf, niet aannemelijk heeft gemaakt, dat het loutere feit dat zijn neef actief zijn geweest in het Afghaans leger voor hem en zijn familie geen risico inhoudt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU)). Het begrip "*ernstige schade*" in dit artikel heeft betrekking "*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijck of handel in kinderen, waar de actorvereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel,

aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, ontwrichting van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker kan niet worden bijgetreden voor zover hij laat gelden dat de situatie in Afghanistan gelijkaardig is aan de extreme humanitaire situatie in Somalië zoals omschreven door het EHRM in het arrest "*Sufi en Elmi*". In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest "*Sufi en Elmi*", is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een de-factoregering aanwezig, met de-factoministers en de-factofunctionarissen (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 36-43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de sharia hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals al-Shabaab in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in "*Sufi en Elmi*". Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de sharia wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest "*Sufi en Elmi*" wel het geval was. Ten slotte merkt de Raad op dat in het arrest "*Sufi en Elmi*" nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest "*Sufi en Elmi*" werd besproken, is dat al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden igo's of ngo's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld, is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername, en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

Voor zover verzoeker aanvoert dat de machtsovername door de taliban voor een einde zorgde van de internationale hulp door internationale actoren, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een domino-effect een ernstige impact hebben op hun leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoofde van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoeker. Voorts is de Raad van oordeel dat de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt vormen om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting

voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoeker *in casu* persoonlijk wordt gevisieerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

Waar verzoeker verwijst naar de arresten met nummers 257 586 en 270 813 van respectievelijk 1 juli 2021 en 31 maart 2022 van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de vernoemde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er nu voldoende informatie voorligt over de actuele situatie in Afghanistan.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.3.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en hit-and-runaanvallen gericht op checkpoints en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoeien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van 'improvised explosive devices' (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige ANSF, activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF, alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panjshir (79) (EUAA "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke en 1 406 gewonden), voornamelijk ten gevolge van aan ISKP toegeschreven IED-aanvallen en 'unexploded ordnance', wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA "Afghanistan. Security Situation", augustus 2022, p. 62).

De UN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalde tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLEDD documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI Query Afghanistan, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "Country Guidance Afghanistan" van EUAA van januari 2023.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie (zoals aangebracht door de verwerende partij bij haar op 27 april 2023 neergelegde aanvullende nota). De informatie waarnaar verzoeker in het verzoekschrift verwijst en

waaruit hij citeert is immers dezelfde, of ligt minstens in dezelfde lijn, als deze waarop voormelde analyse is gestoeld.

De kritiek die verzoeker uitoefent op de gebruikte landeninformatie volstaat verder niet. De Raad benadrukt dat de impact van de machtsovername door de Taliban op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen in rekening werd gebracht. Te dezen toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de gehanteerde landeninformatie niet zou toelaten om over te gaan tot de beoordeling van beschermingsverzoeken van Afghaanse onderdanen. Zelfs indien rekening wordt gehouden met onderrapportering of andere *caveats*, die in de gehanteerde bronnen tevens afdoende werden erkend, aanvaardt de Raad, mede gelet op de geactualiseerde landeninformatie, zoals aangebracht door de verwerende partij bij haar op 27 april 2023 neergelegde aanvullende nota, dat de thans voorliggende gegevens voldoende actueel en nauwkeurig zijn. Uit deze geactualiseerde landeninformatie blijkt dat er in Afghanistan geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Minstens toont verzoeker niet aan dat hij beschikt over relevante informatie die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt.

Waar verzoeker verwijst naar het arrest met nummer 270 813 van 31 maart 2022 van de Raad, kan worden herhaald dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er thans voldoende informatie voorligt over de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Kunar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld in de provincie Kunar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van januari 2023.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegronnd is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BOUALLOUCH,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BOUALLOUCH

S. WILLAERT